

חקירה מיוחדת

הידיעות שהתפרסמו לאחרונה בעיתון נים, על סחרים בבת-הספר ברחביה ובכפר-שלם, הדליקו נורה אדומה בשולחן מערכת "ZOO הארץ", ומייד יצאו שלושה מכתבינו הבכירים, לבושים מיכנסיים קצרים וענודים תיקי-אוכל רקומים, לתור אחר ג'ונגל-הסמים בבת-הספר היסודיים. להלן דיווחם:

ועדת קישוט מסטולה במסווה של פעילות חברתית-חינוכית מתמכרים לידנו לסמים

בפנות הרחובות הרצל וז'בוטינסקי (אנה הגענו!) עמד ילדון מנומש כבן שמונה לכל היותר, והפריח בלונג-מיסטק אל חלל העולם. לכאורה פעילות ילדותית שיגרתית, אך — לא. לא חלפו אלא רגעים מיספר, ו"למקום התקרבה ילדה חמודה עם זנב-סוס שחור. היא ניגשה בצעדים מהססים אל הילדון. שניהם פתחו בזריות מיק-צוענית את ילקוטיהם, החליפו ביניהם את הקלמרים ונעלמו במהירות מן ה-מקום. כן, לעיני כל, מתנהל סחר-הסמים בבת-הספר היסודי, "חיש ג'" בתל-אביב. חקירה שערכנו בתוך כותלי ביה"ס הנ"ל הוכיחה, מעל לכל ספק, כי למעלה מ-70% מכלל התלמידים מכורים לסמים

ילדים — היוזרו מסוחרים זהו הקלטתרון של סוחר-הסמים כפי שהורכב על-ידי אחד מקורבנותיו נועם ק. מכתה 3/א

קשים, כשהבולט ביניהם הוא אבקת-גיר. התלמידים נוהגים לכתוש את הגירים לאבקה, ולאחר-מכן לשאוף אותה אל תוך אפם: הגירים הורודים והירוקים — למצב HIGH, גירים לבנים וכחולים — למצב DOWN. בבית-ספר יסודי אחר, המבקש לשמור על עילום-שמו, שמענו וידוי מזעזע מפיו של יונתן ס., תלמיד כיתה ב': "התחלתי, כמו כולם, בסוכריות מחלי-פות-צבעים. אחרי זה, בגן, עברתי לסוכריות-תרנגול, אלא, ועכשיו אני יודע את זה, שהילד שהיה מוכר לי את סוכריות התרנגול, הכניס לי בתוכן מנטה וכך, בלי לדעת, התמכרתי לגמרי לסוכריות-מנטה. אלא שהסוחר הזה לא הירפה ר' המשך בדרכו הנפשעה, ודחף לי אופיום לתוך הסוכריות-מנטה ולכן אני קורא לכל הילדים: מי שמתחיל בסוכריות — גומר באופיום!"

מעגלי רוקדים ברחובות • נהגים עוצרים לטרמפים • אזרח: יש בשביל מה לחיות בארץ הזאת • יורדים ביטלו הירידה • עלה מיפלס הכינרת • ותיקי היישוב אינם זוכרים מוראל כזה • „עם ישראל מחייך שוב“

מאת כתיב "ZOO הארץ"

תל אביב — „בן לוקח בת, ובת לר' קחת בן“ — השיר הישן בקע ברעם אדיר מפיותיהם של קרוב ל-60000 מחוללים שקפצו בעליוות בככר מלכי ישראל. זלמן בלכרוביץ, מוותיקי ה"שומר", בירך „שהחיינו" והישוה את גניבת הכספת ממטה המשטרה ביפו לנס החנוכה. נעלם המוראליסט דוש.

חיפה — הידיעה על גניבת הכספת הגיעה לחיפה באיחור של יומיים, אחרי שהתעכבה בחדרה. בבימת-הבידור ה"מרכזית הופיעה הזמרת ברכה צפירה בשירה עולה ויורדת במשך שלוש דקות. כן הופיע הבדרן שלמה הלל.

ירושלים — עשרות תרומות נאספו עד כה על-ידי „הוועד למען מרימי הקופה“, בעוד פסל „הגנב האלמוני" עומד בימים אלה בפני סיומו. מועצת העירייה החליטה להעניק את אות „יקיר ירושלים" לסוחרים, כהוקרה על פעילותם האמיצה ותרומתם למאמץ המילחמתי — כדברי הודעה.

המוני בית-ישראל שיצאו במחולות מיד עם היוודע תוצאות השוד

הלב

נספר לכם, ילדים חמודים, סיפור עצוב על נער קטן ושמו צ'יטה, שהיה עמל כפרך לפרנסת משפחתו הענייה והמרודה. בעוד חבריו משחקים בכדור ומגלגלים סיגריות, היה צ'יטה הפעוט לומד לנהוג על בואינג, כדי לרכוש השכלה, והיה התלמיד החרוץ ביותר בכיתה ובשעת-לילה מאוחרת, שעה שכל הילדים היו נוסעים עם החברות שלהם ליער ירושלים, ישב צ'יטה אל שולחן עבודתו, הדליק את הנר, טבל עטמו בקסת הדיו, הרטיב מצחו במים צוננים, נשך את שפתיו כדי להאבק בתרדמה — וניהל את נמל התעופה בלוד. שהרי צריך להביא כמה זווים הכיתה, לפרנסת המשפחה.

אל נא תכבו, ילדים תמימים, אחרי שתקראו את סיפורנו העצוב. אתם תהיו סתם סמרטוטים, או טכנאים, אבל צ'יטה, הנער העקשני, עוד יטיס בואינגים בשמיים — למרות שהיתה לו ילדות קשה.

דוד מנהל אל-יער
אבא שלי תעשיין, או אלוף מיל. או מנכ"ל,
או עסקן ציבורי, או סתם אציל.
גם הוא רוצה לנסוע לחו"ל!
תן לו טרמפ
(במחלקה הראשונה)

שירי נהגים

אהלן חברה. היום כמו בכל יום חמישי, אחת לחודש, אנו נפגשים לערב שירה בצוותא עם יוסקה הררי מהנהלת „אגד". המילים מוכרות, המוסיקה עמ' מית — אז שימו לב לשקופיות וכולם יחד, שלוש ארבע:

האוטו שלנו גדול וירוק.
האוטו שלנו מכס עושה צחוק
בבוקר נוסע, בליל בחניון.
מביא הוא כל חודש 58 מיליון.

והשיר השני בשני קולות בבקשה:

אחינו הנהג,
אחינו הנהג,
סע לאט, סע לאט.
אם תיסע מהר —
יתפוס אותך שוטר.

אם תיסע לאט —
אז יעקובי גז,
יזרוק כספים כמו זבל
שלא נמתח ת'חבל.
אז סע לאט,
סע לאט.